

Dagboek Ghost of Devon dekking tot bevalling 2009.

Donderdag, 12 februari 2009.

Volgens het normale schema van Devon, zou ze afgelopen december loops zij geworden, zodat we haar zouden kunnen laten dekken. Maar ook deze dame had net als Luna haar eigen schema en besloot dat het veel te koud was in december en januari en heeft netjes gewacht tot februari. Vorige week begon de loopsheid dan toch eindelijk, en na twee progesteron testen kregen we het advies om zo rap mogelijk te vertrekken richting de reu. Dus hup alles in de auto, kinderen naar opa en oma en op naar Frankrijk. Ook dit maal hebben we gekozen voor een franse reu en weer voor Paco de la Mare à Pilar. Deze reu heeft een enorme status van dienst in het veldwerk en is super sociaal richting mensen, kinderen en andere honden. Ook het contact met de eigenaren van de reu is perfect.

Rond het middaguur arriveerden we in Châtillon la Palud. De honden kregen de tijd om kennis te maken. Hier en daar werd wat gesnuffeld en gerommeld, maar het echte dekken kwam er niet van. Dan blijft er natuurlijk maar één ding over en dat is natuurlijk eten. We zijn tenslotte in Frankrijk en dan schuif je gewoon aan. Heeeeerlijk!!!

Met een volle buik en een afspraak voor de volgende dag hebben we nog wat rond gekeken en een hotel gezocht. Morgen weer een nieuwe dag.

Vrijdag, 13 februari 2009.

Opnieuw laten we de honden lekker spelen in de grote tuin van de familie Vessela. Er wordt weer een hoop gesnuffeld en de 1 e dekking vindt plaats. Helaas gaat het met de koppeling niet echt naar wens en laten de honden snel los. Voor de zekerheid gaan we naar de plaatselijke dierenarts voor een progesteron test. Devon blijkt op haar top te zitten en volgens de dierenarts hoeven de honden niet altijd gekoppeld te zitten wil de bevruchting plaatsvinden. Om toch zekerheid te hebben, wordt op advies van de dierenarts de dekking 's avonds nogmaals herhaald en toen verliep alles volgens een leien dakje. De dekking verliep perfect en de koppeling ook.

Na nog een gezellig hapje en een drankje is het voor ons weer tijd om terug te gaan naar ons hotel. Morgen kan de terugreis weer beginnen.

Als alles goed is gegaan, zal vrijdag de 13e voor ons geen ongeluksdag zijn, maar een dag met hopelijk een mooi cadeautje, wat over negen weken uitgepakt gaat worden.

Dinsdag, 10 maart 2009.

Inmiddels zijn we al weer drieënhalve week verder en is het vandaag de dag van de langverwachte echo. We zijn ondertussen reuze nieuwsgierig of de dekking gelukt is. Het gedrag van Devon veranderd wel enorm. Ze is erg aanhankelijk geworden, zit graag op schoot (26 kg) en volgt me overal. Dat is eigenlijk geen normaal gedrag voor Devon. Ze heeft een enorme "will to please", maar is ook een sterk onafhankelijke hond. Als mevrouw geen zin heeft in gezelschap, dat trekt ze normaal haar eigen plan. En van dat eigen plan is op dit moment niets meer terug te vinden. Het liefst ligt ze aan mijn voeten op kantoor. Ook in de keuken tijdens het koken is ze erbij. Maar ja, aan haar gewicht is nog niets te merken en haar buik is ook nog niet dikker en we willen nu toch wel graag zekerheid. Dus op naar de dierenarts in Made voor het verlossende antwoord. En ja hooooooooooooorrrrrrr!!!! Er worden met gemak 7 vruchtjes geteld door de dierenarts. Hij verwacht dat er nog wel wat meer liggen verstopt achter haar blaas, organen of de andere

vruchtjes. We worden erop gewezen dat het wel eens een groot nest kan gaan worden. Doordat de vruchtjes goed te zien waren op de echo heeft de dierenarts een CD gebrand met daarop de echo. Ook een stukje met de hartslag van één van de pups staat erop. Is toch wel apart hoor. Zitten we thuis op de bank met z'n vieren, puppies te tellen op de tv. Hoe ver kan een mens gaan..... Toch jammer dat de opname zo'n groot bestand is, anders had ik ook een stukje op de site gezet, kunnen jullie lekker mee genieten van het prille begin. Ik zal eens kijken of ik iemand zo gek kan krijgen met de juiste apparatuur om een stukje te isoleren, zodat het bestand niet zo groot is. SUPER!!!! De dekking is gelukt, we gaan ons opmaken voor de laatste 5½ week. Zoals het er nu dus naar uitziet, worden de pups verwacht in week 16. We houden jullie op de hoogte. Woensdag, 11 maart 2009. Vanuit Frankrijk hebben we voor Devon de felicitaties ook ontvangen. Er wordt ook in Frankrijk met verwachting weer uitgekeken naar het komende nestje. Sinds de dekking van Luna vorig jaar houden we geregeld contact met Dominique en Eric. Het is leuk om te zien en mee te maken hoe passievol sommige fokkers zijn over de Duitse Staande Korthaar.

Onderstaand hun felicitaties:

bonjour à toute la famille
félicitations à la future maman
tenez nous informé dès la naissance
amicalement
Dominique

Woensdag, 18 maart 2009.

Eindelijk is het gelukt om een stukje uit de opname van de echo van Devon te isoleren. Dat valt nog niet mee hoor, als je niet handig bent met al die computer programma's. Gelukkig hebben we een kennis die enorm handig is op dit gebied en het resultaat mag er zijn. Bedankt Paul!!!!

Je ziet een vruchtblaasje, met daarin aan de linkerkant (een wit soort strengetje) de navelstreng en daarnaast aan de rechterkant een grijs bewegend vlekje. Dat vlekje is het vruchtje. En daarnaast loopt een beeld mee van de hartslag van het vruchtje.

Al met al, niet echt duidelijk, maar ons ging het in eerste instantie dan ook om de vraag; is de dekking gelukt, ja of nee. Het lijkt natuurlijk nog voor geen meter op een hondje, maar het is ook nog in een vroeg stadium (ong. 25 dagen).

Inmiddels zijn er al bijna vijf weken voorbij na de dekking en maken we ons op voor de laatste vier weken. Devon begint al een rondere buik te krijgen, maar dat kan ook niet anders. Doordat al onze honden continue getraind worden, valt dat natuurlijk meteen op. En aangezien Devon nu op non-actief staat, wordt de spiermassa wat minder, en lijkt het al snel dat ze wat dikker wordt.

Vanaf komend weekend gaan we ook haar voeding aanpassen. Ze krijgt dan wat vaker eten, maar in kleinere porties. Ook krijgt ze puppyvoer, zodat het allemaal wat makkelijker te verteren is voor haar. Mevrouw haar dieet gaat dus aangepast worden.

Ik mag wel een schema op gaan zetten. Devon op het puppyvoer, Luna op energie voer en Isa op het franse voer in combinatie met het energie voer. Dat zal nog wel eens fout gaan. Maar ach, we hebben niet zo'n moeilijke eters, dus mocht het een keer mis gaan, dan volgende keer beter.

In ieder geval veel kijk plezier met de echo, en dan wordt het nu aftellen. We zijn al over de helft!!

Vrijdag, 27 maart 2009.

Het is alsof de tijd vliegt. Nog maar drie weekjes en dan kunnen we ons weer opmaken voor een nieuwe invasie van korthaartjes. Devon begint nu een aardig buikje te krijgen en is zo lui als een varken. Haar eetlust begint ook enorm toe te nemen en als ze de kans krijgt, dan is het weg. Van de week heb ik haar nog betrapt op het stelen van gehaktballen. Normaal kan ik alles op het aanrecht laten liggen, maar dat ging nu dus mooi mis. De ballen stonden af te koelen op het gasfornuis en ik zat op kantoor te werken. Ineens hoorde ik een enorme klap uit de keuken en had Devon de deksel van de pan op de grond gemikt en was aan de haal met haar derde bal. Met andere woorden.....mevrouw heeft lekker gegeten en wij konden aan de knakworstjes. Vanaf nu zullen we als we niet willen verhongeren, dus op moeten letten waar we eten neerleggen.

Verder heb ik vandaag de keuken leeg gehaald en kan de werpkist neergezet worden. Op deze manier kan Devon vast wennen aan haar nieuwe plaats, zodat het straks tijdens de bevalling en de kraamtijd vertrouwd aan voelt.

Ook heb ik vandaag groep 5 van de St. Aloysius school gereserveerd, om langs te komen als de pups een week of zes zijn. Dat is altijd een hele klus, maar voor de kinderen en de pups is het een hele belevenis.

Maandag, 6 april 2009.

We zijn er klaar voor. De keuken is helemaal omgetoverd tot kraamkamer en alle spullen die nodig zijn voor de bevalling zijn in huis. De beschuit met muisjes, de bitterballen en de ouderwetse "Raak Gazeuse" zijn al in huis gehaald, dus.....

Nu denken jullie natuurlijk, die beschuit met muisjes kunnen we wel plaatsen, maar die bitterballen en gazeuse???? Nou, dat is voor Hennie en mij, om ons wakker te houden, mocht het nachtwerk worden. De woonkamer is een soort van opslagplaats geworden voor de meubels uit de keuken en straalt een complete chaos uit. De nesteldrang en de poetsdrang bij Devon (en mij) zijn nog niet toegeslagen, dus we hebben gelukkig nog even.

Devon begint nu lekker uit te buiken en geniet van het lulakken. De pups bewegen goed, vooral als Devon lekker met haar buik in het zonnetje ligt.

Inmiddels zijn er al een paar mensen langs geweest om kennis te maken met Devon en ons. Het is toch altijd weer spannend wie er op de stoep staat. Veel contacten lopen via telefoon en mail en stiekem maken we dan al een voorstelling van de mensen die er bij horen. Soms klopt het, maar af en toe.....ls altijd weer reuze grappig, maar nog veel belangrijker: gezellig!!! Nou, het serieuze aftellen kan gaan beginnen, de weddenschappen over het aantal pups, zijn hier al afgesloten, dus houd de site in de gaten.

Vrijdag, 10 april 2009.

Alles gaat hier zijn gangetje. Het gaat goed met Devon, al kun je wel zien dat de pups haar aan het opeten zijn. Ze krijgt een heel smal snuitje en haar ruggengraat is duidelijk zichtbaar. Gelukkig groeit haar buikje nog gestaag, alleen zakt hij nu naar onderen en is ze niet meer tonnetje rond. Als ze ligt te slapen zie je haar buik gewoon bewegen. Met de pups gaat het zo te zien ook goed, al vraag ik me wel eens af wat ze daarbinnen allemaal aan het uitspoken zijn.

Zondag, 12 april 2009 Eerste Paasdag.

Lekker uitslapen, uitgebreid ontbijten, luilakken en genieten van het mooie weer. De lente is nu echt begonnen. We gaan lekker wat met de honden wandelen en Devon krijgt alle aandacht die ze maar wil hebben. 's Avonds na het eten krijg ik ineens de kriebels en moet er "out of the blue", opgeruimd, gestofzuigd en gedweild worden. Dat is toch apart. Welke mafkees gaat er nu op eerste paasdag, 's avonds, de grote schoonmaak inplannen. Nou.....ik dus. Om negen uur gaan de kinderen braaf naar bed en ploffen Eric en ik voor pampus op de bank. We zitten nog geen kwartier en Devon begint te rommelen. Ze is erg onrustig, wil veel plassen, verzameld van alles en graaft al haar manden overhoop. Na een half uur begint ze allemaal te piepen en laag te brommen. Ze houdt me goed in het oog en accepteert niet dat ik weg ga. Langzaam begint het tot ons door te dringen.....de pups zijn op komst. Vijf dagen te vroeg, maar we waren gewaarschuwd voor een groot nest, dus dan kan het altijd eerder komen. Vanaf gisteren houdt ik Devon's temperatuur in de gaten en hij was vanochtend een graad gedaald, maar ik dacht dat ik verkeerd gemeten had. Dus niet, ik had beter moeten weten. Maar ach, alles is in gereedheid dus laat maar komen. Om half elf bel ik Hennie en Eric gaat haar ophalen. Dit wordt weer een lange nacht.

